

[Miljøministeren]

At sige, at der ikke er sammenhæng mellem emballageforbruget og forureningen, er ikke rigtigt. At sige, at der ikke er sammenhæng mellem forbruget af engangsservice og forurening, er heller ikke rigtigt.

Så kan man spørge, om der sker noget ved at lægge afgifter på. Ja, selvfølgelig kun hvis der sker noget adfærdsregulering, eller hvilke ord vi nu skal bruge, markedspåvirkning, eller hvad det skal være.

Om disse afgifter er tilstrækkelige, skal jeg ikke kunne sige. Det er de formentlig ikke, men så er der mulighed for at justere på dem undervejs.

Om det samlede provenu nu deles mellem Skatteministeriet og Finansministeriet eller ikke gør det: Det merprovenu, vi taler om i dag, går til Miljøministeriet. Det tidligere provenu, som har stået på finansloven, går ikke til Miljøministeriet. Det konteres nu på Miljøministeriet, men det er ikke sådan, at vi får merindtægter ved de gamle afgifter. Så ville der jo mangle nogle afgifter et andet sted. De afgifter, vistnok Socialdemokratiet indførte i sin tid på de her områder, går til den almindelige finansiering i statskassen, hvorimod de merafgifter, der er tale om her, går til miljøområdet.

Rent praktisk konteres det hele på området, sådan at der bliver tale om en ompostering. Og så kan man diskutere til næste år, hvad der går til hvad. Det er måden, det gøres på. Vi får ikke de oprindelige afgifter, der har været på det her område, og kan ikke hæve Miljøministeriets samlede ramme med de gamle afgifter. Det ved jeg heller ikke om jeg ville synes var rimeligt.

Vi finansierer stort set 330 mio. kr. eller 370 mio. kr. – lidt afhængigt af hvordan vi regner på det, og hvilket slutresultat vi når frem til – på Miljøministeriets område ved den merindtægt, vi får af de afgiftsforslag, der er fremlagt her i dag, og som vi drøfter.

Så er der spørgsmålet om, hvorfor man har taget juice og frugtsaft og ikke mælk. Det er den med børnene, bl.a. Hvis vi lægger en afgift på mælk, så vil det primært gå ud over nogle børnefamilier. Det er den ene side.

Den anden side af argumentationen er, at man ikke kan erstatte mælkeprodukter med tømælk eller koncentrat eller noget andet. Derfor kan man ikke på samme måde som i

spørgsmålet om juice sige, at man kan gå ned i emballagemængde, hvis man i stedet anvender noget koncentrat. Det har været argumentationen for det.

Jeg vil i øvrigt sige, at man relativt nemt kan få temmelig mange penge ind, hvis man lægger en afgift på mælkekartoner. Det er faktisk sådan, at 1 øre pr. stk. giver 10 mio. kr., og det vil sige, at 10 øre giver 100 mio. kr., og 1 kr. giver 1 mia. kr. Derfor kan man få temmelig mange penge ind på det her område, men det har selvfølgelig nogle konsekvenser.

Stort set regner vi i Miljøministeriet sådan, at vi siger, at hvis der skal etableres et returflaske-system, så vil mælken komme til at koste 1 kr. mere pr. liter. Det er vi hidtil veget tilbage for på grund af den merudgift, men sandelig også på grund af det problem, det vil indebære på alle mulige områder, hvis man pludselig går tilbage til mælkeflasker. Det er dels det med at bære mælken op på 4. sal, dels det med at ingen køleskabe er indrettet til det.

Men alt kan lade sig gøre, og jeg synes måske også, man skal diskutere det på et tidspunkt, men det er sådan cirka størrelsesordenne.

Så kan man spørge, om der er andre emballagetyper, der skal indblandes i det. Det kan man sagtens diskutere. Vi er ikke færdige med miljøafgiftsområdet. Det er klart, at jeg ikke har haft 100 år til at arbejde med de her spørgsmål. Jeg har selvfølgelig skullet prøve at finde nogle forslag relativt hurtigt og i virkeligheden komme med nogle forslag allerede på det tidspunkt, da vi lavede finansloven, dvs. 14 dage efter, at jeg var tiltrådt. Så er det klart, at der ikke er tid til at arbejde med tingene fuldstændig detaljeret og hen over hele feltet, navnlig når der samtidig er et par andre ting og en forespørgselsdebat, og hvad ved jeg, som man helt naturligt bliver præsenteret for, når man pludselig stiller op som ny minister.

Derfor kan man helt ærligt sige: Dette er ikke færdigarbejdet for tid og evighed. Det er stort set, hvad vi syntes vi kunne gå ind for – hvad jeg syntes jeg kunne gå ind for, og hvad jeg kunne forhandle igennem. For det skulle jo også igennem i nogle regeringspartier på det tidspunkt, da jeg trådte til.

Så vil jeg gerne sige om den manglende sammenhæng, at det ikke er sådan, at affaldsloven